

jo heller ikke usandsynligt, at en Udgift, som den anførte, vilde medgaae til Toldafgiften der, naar det her er oplyst af et Kjøbenhavns Medlem, som vistnok har foretaget Beregningen rigtig, — thi det kan man dog ogsaa uden at være Toldembedsmand gjøre, — at i Kjøbenhavn skulde Anskaffelsen komme til at koste 170,000 Rbd. i Told — jeg regner nemlig ikke Drefunds Told med, da den ikke vilde ramme Aalborg —; altsaa er det ikke usandsynligt, at Tolden i Aalborg vilde udgjøre en saadan Størrelse som den angivne, og det er ligesaa lidt usandsynligt, at den virkelig, som jeg formener, kan og vil forhindre hele Anlægget fra at komme istand, hvis den ikke eftergives. Forresten ere den høitærede Ministers Principer heller ikke saa faste, som han her har fremstillet dem ligeoverfor tænkelige Undtagelsestilfælde fra den almindelige Toldlovgivning, eftersom jo Ministeren selv har fremlagt et Forslag iaar om at fornye en vis Eftergivelse af Tolden for den saakaldte directe oversøiske Handel; thi det er aabenbart en Begunstigelse, som Statskassen yder og fremdeles vilde hde Hovedstaden, ved at eftergive den en vis Deel af Tolden for Indførselen af Varer, som komme fra oversøiske Lande, og det er tilvisse ogsaa en bestemt Undtagelse fra de almindelige Toldgrundsætninger; saa jeg troer, at der navnlig ligeoverfor en saadan virkelig Begunstigelse er al Grund til at udbede sig en Begunstigelse, der dog i Virkeligheden ikke bliver nogen saadan; da den ikke kommer til at koste Statskassen noget som helst Offer.

Lehmann: Da den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (M. Hage) yttrede den Formening, at Ingen vilde bryde sig om at give 10 Rbd. mere for en Ploug, frygtede jeg nok, at dette noget høie Tal strax vilde vække Betænkelse fra en vis Side i Salen. Jeg skal derfor bemærke, at Tolden for en Ploug, ifølge dens Vægt, dog nok neppe vil overstige nogle Mark. Naar iøvrigt en æret Rigsdagsmand har formæent, at man ikke blot skulde lægge an paa at faae Jerntolden forringet, men ogsaa sørge for Nedsettelsen af Tolden i andre Retninger, saa tør jeg, uden her til givne særlig Bemyndigelse, indestaae for, at hiin ærede Rigsdagsmand fra Præsto

Amts Aede Valgkreds (J. Petersen) i saa Henseende vil finde en trofast Bundsforvandt i den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (M. Hage), navnlig hvad angaaer Nedsettelse af Tolden paa Sukker og Kaffe. Hvad der derimod noget har undret mig, er, at man her ved denne Leilighed har bragt det almindelige Spørgsmaal om Beskyttelse af den indenlandtske Industri i Forbindelse med nærværende Sag. Jeg skal naturligvis ikke lade mig forlede til at gaae ind paa dette almindelige Spørgsmaal, og skulde iøvrigt i saa Tilfælde vistnok ikke stille mig paa deres Side, som fordrer stor Beskyttelse, men kun i Almindelighed gjøre opmærksom paa, at det er givet, at de Gjenstande, hvorom her er Tale, kan den indenlandtske Industrie ikke tilveiebringe, uden ialtsald ved en heel Omformelse af alle dens Forhold, hvorom der naturligvis ikke kan være Tale i denne specielle Sag, og ligesaa lidt er der i dette Tilfælde Tale om, ved Tilflugt fra Statskassen i Ordets sædvanlige Betydning at medføre den allermindste Forøgelse i de øvrige Statter. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Aalborg (Née) har fuldkommen Ret i, at Spørgsmaalet, om disse Anlæg ville komme i Stand eller ikke, væsentlig beroer derpaa, om der, foruden de store Udgifter, de i ethvert Tilfælde maae medføre, endnu skal udredes den enorme Udgift, som Tolden vilde kræve, og at altsaa en Forkastelse af Forslaget ikke blot ikke vil indbringe Statskassen Noget, men derhos forhindre Tilveiebringelsen af saadanne Indretninger, som jo dog Enhver maa erkjende for at være i høt Grad gavnlige. Hvad iøvrigt angaaer de almindelige statsøconomiske Principer, hvortil her gjentagende er hentydet, maa jeg for mit Vedkommende aldeles slutte mig, til hvad den ærede Finansminister herom har sagt. Jeg anseer saadanne Undtagelser fra de almindelige Bestemmelser for at være i Reglen uheldige og kun retfærdiggjorte dersom ved, at Toldsafterne ere urimelig store, og forsvare sig alene i det Tilfælde, at det er et virkelig almeennyttigt Diemed, man derved fremmer. Men derom synes der mig ikke at kunne være Tvivl, at man ved, i nærværende Tilfælde at undlade at besfatte de heromhanda